

## DE VERJAARDAG VAN SNUFFEL

Op de wc hangt een verjaardagskalender. Er staan een heleboel namen op.  
Zo kun je zien wanneer iemand jarig is.

Bij 15 maart staat de naam 'Bas' en bij 17 mei die van Roos.

"Staat Snuffel er ook op?", vraagt Roos aan haar broertje die al kan lezen.

"Ik zal eens kijken", zegt Bas en hij gaat met zijn wijsvinger langs alle namen.

Maar nergens staat de naam 'Snuffel'. "Wanneer is Snuffel jarig?", vraagt Roos aan mamma.

"Poeh, dat weet ik niet hoor", zegt mamma. "De verjaardag van een hond onthoud ik niet."

"Waarom niet?", vraagt Roos, "Snuffel hoort toch zeker bij ons!"

"Vraag maar aan pappa, misschien dat die het weet", zucht mamma.

Pappa haalt zijn schouders op. Hij weet het ook niet. "Zo belangrijk is dat toch niet", zegt hij.

"Ik vind het wél belangrijk!", zegt Roos. De volgende dag begint ze er weer over.

"Ik zal oom Bert bellen", belooft pappa. "Van hem hebben we Snuffel gekregen."

"Ik moet het ergens opgeschreven hebben", zegt oom Bert aan de telefoon.

"Maar waar is dat briefje? Ik zal echt even moeten zoeken. Ik bel je nog wel terug."

Na een kwartier gaat de telefoon. "Ja hoor, ik heb het gevonden", zegt oom Bert.

"Mijn jonge hondjes zijn op 10 juni geboren." "Bedankt voor de moeite", zegt pappa.

"Zijn jullie nu tevreden?" vraagt hij aan Roos en Bas. Ze knikken allebei.

En Bas schrijft op de verjaardagskalender bij 10 juni: SNUFFEL.

Het is bijna 10 juni. Nog maar twee nachtjes slapen. "Ik koop een mooi cadeau voor Snuffel",

zegt Roos. "Ik ook", zegt Bas. Ze vragen of mamma het goedvindt. "Dat mag wel",

zegt ze, "als je het maar uit je eigen spaarpot betaalt". Ze gaan samen naar de dierenwinkel.

Ze zoeken een halsband en een riem. Er hangen er een heleboel.

Roos vindt de rode het mooist. "Dan nemen we die toch", zegt Bas.

"Snuffel is bruin. Rood past mooi bij bruin." Ze houden nog wat geld over ook.

Daarvan kopen ze een kluif. Ze weten dat honden daar dol op zijn.

Die lusten dat iedere dag wel.

Vandaag is Snuffel jarig.

Bas en Roos hebben zijn mand versierd met slingers en bloemen van papier.

Naast de mand liggen de cadeautjes. Op hun tenen lopen Roos en Bas de keuken in.

Snuffel slaapt nog. Als hij de kinderen hoort, doet hij zijn oogjes open en springt uit de mand.

Hij kwispelt met zijn staart. "Lang zal hij leven!", zingen Roos en Bas.

Snuffel begrijpt er niets van. Er liggen pakjes...

Dat zingen... Dat dansen... Wat raar allemaal! Snuffel ruikt aan de pakjes.

Aan het pakje met de kluif snuffelt hij heel lang.

Hij probeert het open te maken, maar dat lukt niet.

Roos helpt hem. Ze doet de kluif in zijn bakje. "Smul maar lekker Snuffel!" zegt ze.

Dat hoeft ze geen twee keer te zeggen.

's Middags krijgt Snuffel de nieuwe halsband om. Hij mag mee gaan wandelen.

Snuffel is nog niet gewend om aan de nieuwe riem te lopen.

Het gaat moeilijk in het begin, maar na een poosje gaat het al iets beter.

Bij het grote grasveld mag de riem weer af.

Snuffel rent en springt en blaft. Hij ruikt en hij snuffelt net zo lang tot hij een goed plaatsje heeft gevonden. Hij doet een plas tegen de boom. Een eindje verderop doet hij een hoop. Snuffel krabt met zijn achterpoten in het zand. Roos en Bas roepen Snuffel weer terug.

Ze wandelen naar huis. Als ze thuis zijn, krijgt Snuffel weer zijn kluif.

Die neemt hij mee naar zijn mand.

Wat een fijne dag was het vandaag, denkt Snuffel, terwijl hij kluift.

De fijnste dag uit heel mijn hondenleven. Hij kijkt Roos en Bas dankbaar aan.

